

STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

372 **WET** van 28 Juli 1954, houdende voorschriften met betrekking tot de uitoefening van de diergeneeskunst. (*Wet op de Uitoefening van de Diergeneeskunst.*)

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is nieuwe regelen te stellen met betrekking tot de uitoefening der diergeneeskunst;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

HOOFDSTUK I

Begripsbepalingen

Artikel 1. 1. Deze wet verstaat onder:

„Minister”: Onze Minister van Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening;

„uitoefening der diergeneeskunst”:

het verlenen van genees-, heel- of verloskundige raad of bijstand voor dieren, het verrichten van operaties op gezonde dieren, het inenten van dieren, het toepassen van diagnostica voor onderzoek van dieren en het toepassen op dieren van algemene of plaatselijke verdoving, voorzover een en ander als bedrijf geschiedt;

„dierenartsen”:

degenen, die, na afgelegd examen hier te lande, de bevoegdheid tot de uitoefening van de diergeneeskunst in haar volle omvang hebben verkregen;

„sera”:

stoffen, welke afkomstig zijn uit het bloed van dieren, al dan niet met een of meer andere stoffen zijn vermengd en bestemd zijn voor gebruik ter onderkenning, voorkoming of genezing van ziekten bij dieren;

„entstoffen”:

stoffen, welke bereid zijn uit of met smetstoffen of van deze afkomstige producten, al dan niet met een of meer andere stoffen zijn vermengd en bestemd zijn voor gebruik ter onderkenning, voorkoming of genezing van ziekten bij dieren;

„inenten”:

het aanbrengen of toepassen bij dieren van sera of entstoffen, zowel afzonderlijk als gelijktijdig, ter onderkenning, voorkoming of genezing van ziekten;

„diagnostica”:

biologische stoffen of daarmee overeenkomende synthetisch bereide middelen, welke al dan niet met een of meer andere stoffen zijn vermengd en bestemd zijn voor gebruik ter onderkenning van ziekten bij dieren.

2. Voor de toepassing van deze wet worden organotherapeutische preparaten niet als sera beschouwd.

HOOFDSTUK II

De uitoefening van de diergeneeskunst

Artikel 2. 1. Tot de uitoefening van de diergeneeskunst zijn slechts dierenartsen toegelaten.

2. Anderen dan dierenartsen kunnen tot de uitoefening van de diergeneeskunst worden toegelaten op de voet van het in de artikelen 3, 4 en 5 bepaalde.

Artikel 3. 1. Wij kunnen, gehoord de faculteit der diergeneeskunde van de Rijksuniversiteit te Utrecht, personen, die na afgelegd examen buiten Nederland de bevoegdheid tot de uitoefening van de diergeneeskunst in haar volle omvang hebben verkregen, tot de uitoefening der diergeneeskunst toelaten, zo nodig onder nader te stellen voorwaarden. Ten aanzien van de toepassing dezer wet worden zij dan met dierenartsen gelijkgesteld.

2. Een toelating, als bedoeld in het vorige lid, kan worden ingetrokken, indien de betrokkene zich bij de uitoefening van de diergeneeskunst niet gedraagt overeenkomstig de hier te lande gangbare fatsoensbegrippen van het diergeneeskundig beroep of indien hij blijk geeft van grove onkunde dan wel zich schuldig maakt aan grove nalatigheid op het gebied van de uitoefening der diergeneeskunst.

Artikel 4. 1. Wij kunnen, indien zulks in het belang van de bestrijding ener ziekte is, anderen dan dierenartsen toelaten tot de uitoefening van de diergeneeskunst in een beperkte, door Ons te bepalen omvang en onder door Ons te stellen voorwaarden.

2. Een toelating, als bedoeld in het vorige lid, kan te allen tijde worden ingetrokken.

Artikel 5. 1. Het castreren van mannelijke biggen en van ramlammeren is aan een ieder toegestaan. Onze Minister is bevoegd te bepalen, dat het castreren slechts op een bepaalde wijze mag geschieden.

2. Tot de uitoefening van de verloskunst en tot het castreren van door Onze Minister aan te wijzen diersoorten als bedrijf zijn mede toegelaten degenen, die in het bezit zijn van een daartoe strekkende vergunning, welke wordt afgegeven door Onze Minister.

3. Een vergunning wordt slechts afgegeven aan diegenen, die op een door Onze Minister te bepalen wijze hebben blijk gegeven van voldoende theoretische en praktische kennis van de verloskunde onderscheidenlijk van het castreren, en die in het bezit zijn van een instrumentarium, dat voldoet aan de door Onze Minister te stellen eisen.

4. Degenen, die vóór 1 Februari 1952 ingevolge enige wettelijke bepaling een vergunning tot de uitoefening van de verloskunst of tot het castreren van dieren hadden verkregen, worden, in afwijking van het bepaalde in het vorige lid, in het bezit gesteld van een daartoe strekkende vergunning indien zij daartoe binnen twee maanden na het inwerkingtreden van deze wet een schriftelijk verzoek tot Onze Minister richten.

5. Een vergunning wordt ingetrokken, indien de houder zich schuldig heeft gemaakt aan een strafbaar feit als bedoeld in de artikelen 254 en 436 van het Wetboek van Strafrecht of aan overtreding van het verbod gesteld in artikel 6.

6. De houder van een vergunning is bevoegd in het openbaar aan te kondigen, dat hij de in de vergunning omschreven werkzaamheden of werkzaamheid uitoefent.

Artikel 6. 1. Het castreren van andere dieren dan mannelijke biggen en ramlammeren, het inenten van dieren, het toepassen van diagnostica voor onderzoek van dieren en het toepassen op dieren van algemene of plaatselijke verdoving is, voorzover een en ander niet als bedrijf geschiedt, aan anderen dan dierenartsen verboden.

2. Het in het eerste lid gestelde verbod geldt voorts niet voorzover een handeling, als daarbedoeld, wordt verricht:

a. voor wetenschappelijke doeleinden in daarvoor bestemde inrichtingen;

b. door hen, die ingevolge de artikelen 4 en 5 tot de uitoefening der diergeneeskunst in beperkte omvang zijn toegelaten, mits de toelating zich tot die handeling uitstrekt.

Artikel 7. Het is aan anderen dan dierenartsen verboden in het openbaar aan te kondigen, dat zij de diergeneeskunst uitoefenen, of de titel te voeren van dierenarts of veearts, dan wel een andere titel, die bij het publiek redelijkerwijs de indruk kan vestigen, dat zij zijn gerechtigd de diergeneeskunst uit te oefenen.

Artikel 8. 1. Alvorens zich ter uitoefening van de praktijk te vestigen, doet de dierenarts zijn akte van bevoegdheid viseren door het districtshoofd van de Veeartsenijkundige Dienst in het district, waarin hij zijn woonplaats heeft. Dit visum wordt kosteloos verleend.

2. Hij geeft, op vertoon van de geïssueerde akte van bevoegdheid, aan de burgemeesters der gemeenten, binnen welke hij de praktijk wenst uit te oefenen, kennis van zijn voornemen.

Artikel 9. 1. De dierenartsen zijn verplicht overeenkomstig het volgende lid onverwijld kennis te geven van alle door hen opgemerkte gevallen van ziekten, waarop de bepalingen van de titels III en IV van de Veewet en die van de Vogelziektenwet toepasselijk zijn, alsmede van gevallen van andere door Onze Minister aangewezen ziekten van dieren.

2. De kennisgeving geschiedt aan het districtshoofd van de Veeartsenijkundige Dienst in het district, binnen hetwelk de gemeente gelegen is, waar het dier zich bevindt, en aan de burgemeester der gemeente.

HOOFDSTUK III

Voorschriften omtrent diergeneeskundige middelen

Artikel 10. 1. Het is degenen, die de landbouw, veeteelt of pluimveeteelt als bedrijf uitoefenen, verboden sera, entstoffen en diagnostica voorhanden te hebben.

2. Wij kunnen van het in het eerste lid gestelde verbod ontheffing verlenen ten behoeve van degenen, die ingevolge artikel 4, eerste lid, tot de uitoefening van de diergeneeskunst in beperkte omvang zijn toegelaten.

Artikel 11. 1. Dierenartsen zijn bevoegd ten behoeve van dieren de geneesmiddelen, ingevolge artikel 30 der wet van 1 Juni 1865 (*Stb.* 61) aangewezen, ook beneden de hoeveelheid te verkopen, daarbij voor elk van die middelen bepaald.

2. De dierenarts, die gebruik maakt van de bevoegdheid, hem bij het eerste lid verleend, is verplicht de voorwerpen, waarin hij de geneesmiddelen aflevert, te voorzien van een door hem ondertekend en gedagtekend opschrift, dat, ingeval het geneesmiddel vergift bevat, op rood papier moet zijn gesteld en dat moet inhouden:

1°. aanwijzing van de eigenaar, houder of hoeder van het dier;

2°. de soort van het dier, voor hetwelk het middel is bestemd;

3°. de wijze van gebruik met bijvoeging, ingeval het middel giftige bestanddelen bevat, van het woord „vergift”.

Artikel 12. Behalve ten behoeve van de door hen behandelde dieren, mogen dierenartsen giftige stoffen uitsluitend verkopen aan of op voorschrift van dierenartsen en, op schriftelijke ondertekende aanvraag, aan andere hun bekende personen. De giftige stof moet worden afgeleverd in een verzegeld voorwerp, waarop behalve de naam van de stof, tevens het woord „vergift” duidelijk moet zijn vermeld.

Artikel 13. 1. De dierenarts is verplicht elke aflevering, als bedoeld in de artikelen 11 en 12 aan te tekenen in een register met vermelding van de dag, waarop en van de personen aan wie en ten behoeve van wier dieren de aflevering is gedaan.

2. De dierenarts is verplicht het districtshoofd van de Veeartsenijkundige Dienst in het district, waarin hij zijn woonplaats heeft, inzage te geven van het in het eerste lid bedoelde register, zodra deze zulks vordert.

3. Elke in het register gestelde aantekening dient door de dierenarts gedurende twintig jaren te worden bewaard. Bij het overlijden van de dierenarts dient het register door zijn erfgenamen aan het districtshoofd van de Veeartsenijkundige Dienst te worden gezonden, die voor de verdere bewaring zorg draagt.

Artikel 14. 1. De dierenarts bewaart vergiften, krachtens artikel 7 der wet van 1 Juni 1865 (*Stb.* 61) aangewezen, in één of meer voor de bewaring van vergiften uitsluitend bestemde en afgesloten kasten.

2. Op deze kasten, zowel als op de voorwerpen, welke de vergiften bevatten, moet het woord „vergift” duidelijk worden vermeld. Een sleutel van die kasten moet bij de dierenarts berusten, een tweede verzegelde sleutel dient steeds te zijnen huize voorhanden te zijn.

3. Indien de in het eerste lid bedoelde dierenarts overlijdt, of zijn praktijk verlaat, zijn zijn erfgenamen of de voor hem optredende bewindvoerder, of bij ontstentenis van dezen, zijn huisgenoten verplicht de sleutels der vergiftkasten binnen 24 uur ter hand te stellen aan de burgemeester der gemeente, waar de vergiftkasten zich bevinden.

4. Wordt een vergiftkast door een andere dierenarts overgenomen, dan worden de sleutels aan deze ter hand gesteld.

Artikel 15. 1. De dierenarts is verplicht het districtshoofd van de Veeartsenijkundige Dienst in het district, waarin hij zijn woonplaats heeft, de in artikel 14 bedoelde vergiften te tonen, zodra deze zulks vordert.

2. Het districtshoofd is bevoegd te dien einde tussen 7 uur des morgens en 9 uur des avonds de woning van de dierenarts ook tegen diens wil te betreden, mits op vertoon van een schriftelijke bijzondere last van de kantonrechter in wiens rechtsgebied de woning is gelegen. Van dit binnentreden wordt door hem binnen twee maal vier en twintig uren proces-verbaal opgemaakt.

Artikel 16. 1. Bij het verkopen in het openbaar van de in artikel 11 dezer wet bedoelde middelen, mogen de vergiftige stoffen alleen worden verkocht aan apothekers, aan tot het afleveren van geneesmiddelen wettelijk bevoegde geneeskundigen en aan dierenartsen.

2. De verkoop geschiedt niet dan na een schriftelijke kennisgeving van het voornemen daartoe, welke ten minste vijf dagen te voren aan het districtshoofd van de Veeartsenijkundige Dienst in het district, waarbinnen de verkoop zal plaats hebben, moet worden gedaan.

HOOFDSTUK IV

Strafbepalingen

Artikel 17. 1. Overtreding van het bij of krachtens de artikelen 5, eerste lid, 6, 7, 9, 10, 11, tweede lid, 12, 13, 14, 15 en 16 bepaalde wordt gestraft met geldboete van ten hoogste vijf honderd gulden.

2. De geldboete kan worden verdubbeld of hechtenis van ten hoogste een maand kan worden opgelegd, indien tijdens het plegen van de overtreding nog geen twee jaren zijn verlopen sedert een veroordeling van de schuldige wegens een der in het vorige lid strafbaar gestelde feiten onherroepelijk is geworden.

3. Overtreding van het bij artikel 8 bepaalde wordt gestraft met geldboete van ten hoogste honderd gulden.

Artikel 18. Met het opsporen van de bij deze wet strafbaar gestelde feiten zijn mede belast de door Onze Minister aange-
wezen ambtenaren.

Artikel 19. De bij deze wet strafbaar gestelde feiten worden beschouwd als overtredingen.

HOOFDSTUK V

Slotbepalingen

Artikel 20. De Hoger-onderwijswet wordt als volgt gewijzigd:

I. in artikel 76 onder *f*, artikel 130, tweede lid, en artikel 133, tweede lid onder *f*, wordt in plaats van „veeartsenijkunde” gelezen: diergeneeskunde;

II. in artikel 92, tweede lid, wordt in plaats van „veeartsenijkunde” gelezen: diergeneeskunde en in plaats van „veeartsenijkundige praktijk”: diergeneeskundige praktijk;

III. in artikel 131, derde lid, en artikel 145*bis* wordt in plaats van „veeartsen” gelezen: dierenarts;

IV. in artikel 145*bis* wordt in plaats van „veeartsenijkunst” gelezen: diergeneeskunst.

Artikel 21. In artikel 19 van de wet van 15 December 1917, *Stb.* 700, tot regeling van het hoger landbouwonderwijs, zoals deze sindsdien is gewijzigd, wordt in plaats van „veeartsenijkundige praktijk” gelezen: diergeneeskundige praktijk.

Artikel 22. In artikel 29 van de wet van 1 Juni 1865, *Stb.* 61, regelende de uitoefening der artseneerbereidkunst, wordt in plaats van „veeartsen” gelezen: dierenartsen.

Artikel 23. In artikel 25 van de Vleeskeuringswet wordt in plaats van „veeartsenijkunst” gelezen: diergeneeskunst.

Artikel 24. De wet van 8 Juli 1874, *Stb.* 98, tot regeling van de uitoefening der veeartsenijkunst, zoals deze sindsdien is gewijzigd, wordt ingetrokken.

Artikel 25. 1. Deze wet kan worden aangehaald als „Wet op de Uitoefening van de Diergeneeskunst”.

2. Zij treedt in werking op een nader door Ons te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 28 Juli 1954.

JULIANA.

*De Minister van Landbouw, Visserij
en Voedselvoorziening a.i.,*

C. STAF.

Uitgegeven de twintigste Augustus 1954.

De Minister van Justitie,

L. A. DONKER.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Bijl. Hand. II 52/53, 3083;

Bijl. Hand. II 53/54, 3083; Hand. II 53/54, bladz. 3865—3879, 3890—3892.

Bijl. Hand. I 53/54, 3083; Hand. I 53/54, bladz. 3401.

373

WET van 6 Augustus 1954, houdende wijziging van het Dertiende Hoofdstuk der Rijksbegroting voor het dienstjaar 1954 (Departement van Overzeese Rijksdelen). (Subsidie aan de Stichting voor Culturele Samenwerking.)

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat de noodzakelijkheid is gebleken van een wijziging van hoofdstuk XIII (Departement van Overzeese Rijksdelen) der Rijksbegroting voor het dienstjaar 1954, vastgesteld bij de wet van 2 April 1954, *Stb.* 143;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel I

Het hierna vermelde artikel van hoofdstuk XIII der Rijksbegroting voor het dienstjaar 1954 wordt *verhoogd* als volgt:

TITEL A. GEWONE DIENST

wordt verhoogd met: en mitsdien gebracht op:

AFDELING III. SURINAME EN DE NEDERLANDSE ANTILLEN.

Onderafdeling I. ALGEMEEN BEHEER.

Artikel

40A Bijdrage aan Hoofdstuk VI der Rijksbegroting in het subsidie aan de Stichting voor Culturele Samenwerking f 300 000 f 800 000

Artikel II

Ten gevolge van het bepaalde in het voorgaande Artikel van deze wet wordt:

de Gewone dienst f 300 000 f 38 123 340

Gewone dienst

Afdeling III

Afdeling III 300 000 1 761 500
Onderafdeling I 300 000 930 000

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 6 Augustus 1954.

JULIANA.

De Minister van Overzeese Rijksdelen a.i.,

BEEL.

Uitgegeven de twintigste Augustus 1954.

De Minister van Justitie,

L. A. DONKER.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Bijl. Hand. II 53/54, 3470; Hand. II 53/54, bladz. 1296;

Bijl. Hand. I 53/54, 3470; Hand. I 53/54, bladz. 631.